

Bu Gece Uykumu Kaçırdım

– Ahmet SARGIN · 17 Şubat 2010

Bu Gece Uykumu Kaçırdım

Düşüncelerim depreşiyor,
Beynimde fırtınalar kopuyor,
Bu gece kendimle savaş halindeyim.
Param parça, kırık dökük, hayallerim
Darmadağınık düşünceler içerisindeyim,
Rüzgarın önünde bir yaprak misali
Çarpacağım duvarı beklemekteyim.

.....

Sıkıntılar beni sürüklüyor peşinden,
Düşüncelerimle kavgam bitmiyor,
Ama gücüm yetmiyor onları yenmeğe,
Kara bir çalıya döndüm feleğin elinde,
Bir o yana, bir bu yana döndürüyor,
Kimseler görmesin diye:
Kalkıp gidemiyorum yerimden.

.....

Uykularıyla kavgam bitmiyor,
Bugünlerde ben kendimle uğraşıyorum.
Gecenin iki yarısı olmuş,
Nedendir bilmem amma,
Beynimle savaşıyorum,
Onun yokluğuna alışıyorum,
Yerimden kalkıp sokağa çıkıyorum,
Koskoca şehirde yapayalnız dolaşıyorum.

.....

İçimi yakıyor ateşten bir kor,
Şu koca çekilmez hayatta,

Kimsesiz, çaresiz yapayalnız,
Çılgınlara karışıyorum!...
Kurtlar Sofrasında bir lokma için,
Devlerle savaşıyorum,
Acılarımla, umutlarımla,
Umutsuz hayallerin peşinde dolaşıyorum.

.....

Bakın işte!... İnsafsızca saldırıyorlar,
Derin uykudan kaldırıyorlar,
İN- Cin top oynuyor sokaklarda,
Benimse: elim, ayağım titriyor,
İçime, garip bir sancı giriyor
Midemi tutuyorum ellerimle,
Bir hançer saplanıyor yüreğime,
İki büklüm haldeyim şimdi;
Vicedansızlar kördüğüm ettiniz beni,
Çözmekte zorlanıyorum.

.....

Gecenin zifiri karanlığında,
Umutların peşine takılmışım,
Bir de yüzünüzce karşıma geçip,
İnsafsız feleğin gülüşüne şaşıyorum!..
Çaresizim, yalnız sokaklarda
Bir ben, bir de gölgem dolaşıyor,
Adımlarım karanlıklara karışıyor,
Masum kediler, bir de aç köpekler,
Selamlamadan geçiyorlar beni.

.....

Kimbilir belki, bugece bitmeyecek,
Belki sabah da olmayacak,
Güneş doğmadan kalkacağım,
Yeni umutların peşinden koşacağım.
Sokak lambaları vururken alınma,

Arkamda kocaman bir gölge beliriyor,
Korkuyorum,titriyorum, üşüyorum,
İçimi bir ürperme kaplıyor,
Dönüp arkama bile bakmadan,
Bugece yalnız, yapayalnız dolaşıyorum.

.....

Tutunacak bir dalım yok !
Tutunacak bir mecalim yok !
Gücümde yetmiyor varmaya,
Sıkıntılar beni bırakmıyor,
Kudurmuş köpekler misali...
Saldırdıkça, saldırıyorlar,
Umutsuz bir ummandayım,
Kaçacak yerim de yok !
Dostlarım, dostlarım, arkadaşlarım!...
Bırakın, bırakın bugece
Yalnız dolaşayım...
Dolaşayım ve karanlıklara karışayım,
Doyasıya, doyasıya ağlayayım....

Ahmet SARGIN

.....

.....YOZGAT Sokaklarındayım uykumu kaybetmişim.Gecenin ağarmasıyla birlikte caddeye çıkıyorum...Gönlümde Çamlık Milli Parkını dolaşmak var...Ancak ayaklarımın beni sürüklediği oranda dolaşıyorum...

Yalnız ve yapayalnızım, dostlarım arkadaşlarım geliyor aklıma onlara seslenmek istiyorum...Ancak sesimi duyurmayı beceremiyorum..Evime döndüğümde halen çocuklarım, eşim mışıl mışıl uyuyorlar. Ben kalemi elime alıp bunları yazıyorum.....